

Három új magyar darab premierjét láthatta az elmúlt hét végén a pesti közönség. A Thália Fejes Endre új darabját, a Mocorgót mutatta be; mint ismeretes, ez a színház vitte színre az

első drámáját, a nagy sikerű Rozsdatemetőt is. A Madách Színház Kamaraszínháza Négykezes címmel Karinthy Ferenc két egyfelvonásosát, a Bösendorfer-t, és a Duna-kanyart adta elő.

Fejes Endre drámája

A Szegeden is játszott Rozsdatemető, mint ismeretes, regényből készült. Az új darab, a Mocorgó őse szintén próza. Néhány évtizeddel ezelőtt valószínűleg képtelenség lett volna színpadon előadni. Azóta azonban megszületett a *formabontás*, s ami még fontosabb, lényegesebb, az úgynevezett *epikus dráma*. Ezért ma már a közönség magától értetődő természetességgel fogadja, ha egy színházi előadás formájában, szerkezetében nem hasonlít a múlt század végén kialakult drámai struktúrához. A mai néző többet törődik a *lényeggel, mint a formával*; ez a fontos számára, hogy az az *életanyag*, amit az író feldolgoz és bemutat, drámai legyen. Hogy a megjelenés eltér a régen megszokottól? Istenem: ez nem, hogy nem baj, hanem még érdekes is lehet.

Ennek köszönhető, hogy Fejes Endre drámája *osztatlan sikert* arat. Formája a hagyományosnak mondott dramaturgia szerint valóban nem drámai; formaépítkezése *mozaikszerű*, a színpadon rövid epizódok követik egymást, szinte majdnem úgy, mint egy filmen. Az a világ azonban, tehát a lényeg, ami ezekből az apró epizódokból végül is felépül, kialakul, *mélysegen, erőteljesen, meggyőzően és vitathatatlanul drámai*.

A darab főhőse Makics József, egy külvárosi utcáseprő kissé dadogós gyereke, csúfnévén Mocorgó. Eleitén egyetlen nagy álma van: ócskás szeretne lenni, sátrát szeretne állítani a Teleki téren. Egész egyéniségét betölti ez az álom, minden energiáját erre fordítja. Ezért lop néhány pengőt első főnökétől, a műszerész Lévy úrtól, ezért akarja rávenni Madocsai urat, a zsidárut, hogy alkalmazzon őt, ezért dolgozik, csal és hazudik később, s ezért kerül börtönbe. A nagy álom azonban nem válik valóra, illetve a sátrát végül is sikerül megszereznie, de egy hirtelen jött vihar elsodorja az árut és a sátrát is, s Mocorgó többé nem áll talpra.

Fejes Endre ebben a részleteiben is *nagyon szépen, atmoszférát teremtő erővel* megírt drámájával a *magasrendű emberi célok mellett tesz hitet*, s egyszerűen szólva azt mondja el, milyen nagy erővel, teremtő erővel válhatott volna az az energia és munka, amit Macorgó az ócskás sátor megszerzésére fordított, ha másféle, nagyobb, szebb célok és törekvések töltik be egyéniségét és életét.

A Thália Színház előadásából mindenképp Kazi-

mir Károly színvonalas, nagy igényű rendezése és a címszerepet játszó Szabó Gyula játéka emelhető ki. A hangulatteremtő rendezés jól emelte ki a cselekmény fordulópontjait, s karakterisztikusan jellemezte a fel szabadulás előtti és a fel szabadulás utáni világot, illetőleg e két világnak azt a részét, ami a drámában megjelenik.

Szabó Gyula valószínűleg *élete eddigi legjobb alakítását* nyújtja Mocorgó szerepében. A feladat, amit ez a szerep kíván, technikailag

Karinthy Ferenc egyfelvonásosai

Az elmúlt évtizedben színházaink — ki tudja, miért! — idegenkedtek az egyfelvonásosok előadásától. A Madách Színház Kamaraszínházának legújabb produkciója azt bizonyítja, hogy *oktalanul*. Karinthy Ferenc két egyfelvonásosának előadását ugyanis a közönség ugyanolyan jó szívvvel, érdeklődéssel és elismeréssel fogadja, mintha egész este egyetlen darabot látott volna.

Nem ok nélkül. Mindkét egyfelvonásos, a Bösendorfer és a Duna-kanyar is úgynevezett *bravúrdarab*; nincs néző, aki kivonhatná magát ennek a virtuóz írói és színházi teljesítménynek a hatása alól.

Az első darab, a Bösendorfer arról szól, hogy egy egyedül élő férfi, akit gyötör a magány, munka után, unalmas esti óráiban játszani kezd. Apróhirdetésekre válaszol: különböző emberek nevében felhívja telefonon a hirdetőket. A darabban egy Bösendorfer zongora eladása az apróhirdetés tárgya. A magányos férfi — káprázatos színészi virtuozitással, *Garas Dezső* játssza ezt a szerepet — különböző neveken, más-más hangon hívja fel az eladó magányos özvegyet, *Simor Erzsit*. Előbb egy rendőrszázados, aztán egy nagymama, később egy zongoraügyőnk, majd egy alkoholista nő és egy inas nevében hívja fel a bonyodalmakba egyre jobban belefarad özvegyet. Végül kénytelen leleplezni önmagát, társtalanságát, magányát.

A másik — igényesebb, jelentősebb — egyfelvonásos szintén az emberi magányról beszél. Az országúti presszóba — záróra előtt néhány perccel — új vendég érkezik. A presszóban már csak a kávéfőző — *Domján Edit* — van, s a férfi Men-

sem könnyű: az infantilis, dadogó Mocorgó színpadi ábrázolása megköveteli, hogy a színész feltétlenül legyen mesterségének. Szabó Gyula azonban nemcsak ennek az önmagában sem egyszerű követelménynek felelt meg igen magas színvonalon, hanem ezzel együtt képes volt a sajátos, különös egyéniség szemléletes, teljes értékű, plasztikus rajzát is nyújtani.

A sokszereplős darabban egyébként a Tháliának majdnem a teljes gárdája felvonul. Szerepel a darabban — az alábbi névsor önmagában is mutatja a produkció színvonalának — *Dayka Margit, Peti Sándor, Kovács Károly, Komlós Juci, Polonyi Gyöngyi, Draho-ta Andrea, Keres Emil, Somogyvári Rudolf, Nagy Attila, Inke László és Kozák András* is.

sáros László — udvarolni kezd a nőnek. Kiderül, mindketten magányos, egyedül élő emberek: a férfi most szakított szerelmével, egy férjes asszonnyal, a nő már évekket ezelőtt elhagyta disszidens férje.

A két ember beszélgetése kezdetben még csak furcsa, különös intellektuális játék, de ahogy múlik az idő, a beszélgetés és a játékok egyre mélyebb emberi rétegekig hatol, s a befeljesz már utal a megoldásra, ha tetszik, a heppiendre is.

Mindkét egyfelvonásost *Vámos László*, a szegedi szabadtéri Tragedia előadásának rendezője vitte színre. Rendezése — akárcsak maguk a darabok — bravúros, elegáns és virtuóz, s ráadásul jól hangsúlyozza azokat a magányra vonatkozó emberi tartalmakat, amelyek Karinthy Ferencet a két egyfelvonásos megírására ihlették.

OKRÓS LÁSZLÓ

Válaszolnak az illetékesek

A Qualiton tranzistoros magnetofonról

Lapunk december 4-i számában, az Olvasóink írjak rovatban Forrási László olvasónk kifogásolta, hogy a szegedi szaküzletekben nem lehet kapni Qualiton típusú tranzistoros magnetofont. Észrevételére Börcsök Ferenc, a Csongrád-Békés megyei Vas- és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat igazgatója a következőket válaszolta:

„A kérdéses M 632 típusú, kétebességes tranzistoros táskamagnetofont csak kis számban gyártották. A forgalomba hozó Budapesti Rádiótechnikai Gyár annak érdekében, hogy a készülék üzemelését és szervizellen-

őrzését figyelemmel tudja kísérni, elsősorban a budapesti szaküzletekben értékesítette. Így vidéken — néhány mintadarabon kívül — nem is került kereskedelmi forgalomba. Egyébként a készülék gyártása már meg is szűnt. Jelenleg az eddig ismert M 8 típusú Calypso magnetofon áll a vásárlók rendelkezésére. Reméljük, néhány napon belül a választék új készülékekkel, az M 9 típusú, Junior elnevezésű, egyebességes, tranzistoros magnetofonnal fog bővülni, amely igen kedvező, 3300 forintot fogyasztói áron kerül forgalomba.”

Miért nem állt meg a busz a Kamaratöltésnél?

Szóvá tettük lapunk november 5-i számában, hogy a Kamaratöltésnél megallo-ban az utazni szándékozók. A panaszra dr. Pollák László, a 10-es AKÖV forgalmi szakosztályának vezetője válaszolt. A többi között ezeket írta:

„A vizsgálat alkalmával megállapítottuk, hogy a tiszaszigeti és kübekházi autóbuszok személyzete az utasítás ellenére nem állt meg a Kamaratöltés megállóhelyénél. A járat személyzete elmondotta, hogy az

autóbuszban a rendőrhatal-ság által engedélyezett utas-létszámnál már többen voltak. Természetesen a járat személyzetét a gépkocsi műszaki befogadóképességén felüli létszám utaztatá-sára nem utasíthatjuk. Ab-ban követtek el mulasz-tást mégis, hogy nem áll-tak meg, és a várakozó uta-sokkal nem közölték, hogy miért nem tudják őket fel-venni. Ezért szóbeli figyel-meztetésben részesítettük a Kalauzt és a gépkocsi vezetőt. Valamennyi ott közlekedő távolsági pótkocsis autó-buszban is meg kell állnia a kérdéses helyen, hogy az utasokat felvegye. A ren-delkezésre álló gépkocsi-parkkal mindent megte-szünk, hogy hasonló panasz ne forduljon elő.”

építész-technikust,

aki kivitelezésben, számlázásban és felmérésben jár-tas.

Gálaest és díjkiosztás Szegeden

(Somogyiné felv.)

Lili Ivanova, a prágai Aranykulcs Fesztivál győztese, aki ez-
úttal nem nyert, de kitűnő előadókészségével és nem utolsó-
sorban ragyogó megjelenésével Szegeden is osztatlan sikert
aratót

November 11-én a moszk-
vai esztrád színházból indult
útjára a nemzetközi táncze-
nel kavalkád. A magyaror-
szági szakasz utolsó állomá-
sán, hétfőn este a Szegedi
Nemzeti Színházban immár
tizenhetedik alkalommal állt
közönség elé Lili Ivanova,
Georgi Kordov (bolgár), Ta-
mara Miansarova, Jozif Kob-
zon (szovjet), Christal Schul-
ze, Erhard Juza (NDK-beli),
Eva Marková, Milos Marko
(csehszlovák), Tadeusz Woz-
niakowski (lengyel), vala-
mint Bence Márta és Koós
János.

Mivel a hazaiak — jelen
esetben Bence Márta és
Koós János — a szabályok
értelmében egyik országban
sem versenyeznek, így ők
léptek először publikum elé,
a többiek pedig egy-egy ott-
honi és a rendező országbeli
— ezúttal tehát magyar —
szerző dalát szövegezték meg.
A kissé nyakatekert módon

kiírt szabályok szerint csu-
pán az utóbbi előadása szá-
mított a vetélkedőben, ami
eléggé diszsonáns volt, hi-
szen ezáltal egyoldalúvá vált
a verseny. Nem a legjobb
teljesítményt díjazták tehát,
hanem a legjobb alkalmaz-
kodóképességet. S ráadásul
még ez sem történt egyértel-
műen. A magyar számokat
ugyanis ki-ki eredeti, vagy
saját felfogásában értelmez-
te, s a kiosztott díjak azt
mutatták, hogy a zsűri nem
volt következetes annak elbí-
rálásában, hogy melyik mód-
szert értékelje magasabban.
Sajnos, a női győztest, a len-
gyel Irena Santort nem hall-
hattuk Szegeden (családi tra-
gédia miatt haza kellett utaz-
nia), így csak feltételezzük
kitűnő teljesítményét, mivel
a legnagyobb sikert arató
Lili Ivanovát, a prágai
Aranykulcs fesztivál megér-
demelten első helyezettjét —
aki egyébként tudását, elő-
adókészségét illetően itt is
magasan kiemelkedett a mez-
őnyből — ültette el a győ-
zelemről. Azt viszont kevésbé
értjük, miért Jozif Kobzon
nyerte a férfiak versenyét.
Kétségtelen, neki volt a leg-
kulturáltabb, legszebb hang-
ja, de Bággya András fesztí-
válgyőztes számát — Más ez
a szerelem — olyan pontat-
lanul énekelte, hogy a Ma-
gyar Rádió és Televízió vo-
nós tánczenekarát vezénylő
Körmendi Vilmosnak minden
erőjére szükség volt, hogy
együtt tartsa a zenei kíséret-
tel.

A Magyar—Szovjet Baráti
Társaság közönségdíját el-
nyerő Georgi Kordov is in-
kább pusztán hangjával kel-
tett figyelmet: a *Mi fáj-t*
nagyon konzervatív felfogás-
ban tolmácsolta.

S ha a Szegeden hallottak
alapján nekünk kellene ítélni
a magyar számok előadói-
ról, a lengyel Tadeusz Woz-
niakowski-nak (*Tardos: Ez
az igaz*) és a szovjet énekes-
nőnek, Tamara Miansarová-
nak (*Aldobolyi: Bizony így
van ez szívem*) adnánk a
palmát. Persze ezen is lehet
majd vitatkozni.

Nikolényi István

Fejlesztik az országos telefonhálózatot

Kedden ülést tartott a
Postások Szakszervezetének
Központi Vezetősége. Horn
Dezső, a közlekedés-
és postaügyi miniszter első he-
lyettese tájékoztatta a köz-
ponti vezetőséget a posta
harmadik ötéves tervéről és
a jövő évi feladatokról.

A legfontosabb feladatok
között említette az országos
telefonhálózat fejlesztését.
1970-ig 145 000 állomással
bővítik a telefonközpontok
befogadóképességét. Buda-
pesten 48 000, a vidéki vá-
rosokban 40 000, a falvakban
7000 új állomást szerelnek
fel a telefonközpontokban.

A Mladost vendég-szereplése

Szegedi munkásfiatalok
és diákok előtt nagy si-
kerű hangversenyt adott
hétfőn este a Kamaraszín-
házban a szabadkai ifjúsá-
gi kulturális egyesület, a
nálunk is népszerű *Mladost*
kisegyüttese, dzsesszeneka-
ra és több szolista. A
könnyűzenei számokból ál-
ló kétrészes műsor első fe-
lében Sztóján Zserzse és
a dzsesszenekar aratótt ki-
emelkedő sikert. A műsor
második felében pedig
megérdemelten kapott sok
tapaszt a kultúraltan, kife-
jezően éneklő *Fazekas*
Gabriella, *Bidleg* Katica,
Novákovity Mitya és a trom-
bitán kitűnően játszó Szabó
László.

A zenekart Kovács József
vezette, konferált két szegedi
kislány: *Sipos Márta* és
Novák Judit.

A szabadkai *Mladost*
nagy sikerű szegedi ven-
dég-szereplését a KISZ Szeged
városi bizottságának
irodalmi színpada *Ember a
porondon* című műsorával
december 27-én viszonzza.

Építési konferencia

A Technika Házában ked-
den dr. Sebestyén Gyula
építészügyi miniszterhelyettes
megnyitotta a II. mezőgaz-
dasági építési konferenciát,
amelynek háromnapos ta-
nácskozáson több mint 300
szakember vitatta meg a
nagyüzemi állattartó telepek
műszaki fejlesztésének ta-
pasztalatait és a további fon-
tos feladatokat. A magyar
szakemberek országos talál-
kozásán részt vesz több mint
50 szovjet, csehszlovák, ju-
goszláv, lengyel, valamint
kelet- és nyugatnémet tudós,
tervező mérnök és tudomá-
nyos kutató is.

Kávé kartondobozban

Az Élelmiszer és Vegyici-
keket Csomagoló Vállalat az
idén többszázféle, összesen
1,7 milliárd forint értékű
import vegyianyagot, fű-
szert és egyéb élelmiszert
csomagol. Cikkeik közül a
legkelendőbb a ső, 28 ezer
vagonnyit csomagolnak be-
lőle. Ugyancsak sok munkát
ad a vállalatnak a megnö-
vekedett kávéfogyasztás, hi-
szen az év végéig több mint
300 vagon pörköltkávét hagy-
ja el az üzemet. Ezenkívül
egyebek között ezer tonna
Ultra, 300 vagon tea, 60
vagon mazsola, 35 vagon
babérlevél, nagy mennyisé-
gű bors, fahéj, szalicil,
zsemlemorzsza kerül egyre
szebb konténorban a kereskede-
lembe.

A félkilós Extra kávé,
amely eddig is ajándék-
cikknek számított, most ka-
rácsnyira még tetszetősebb
kivitelben, kartondobozban
csomagolják. Ugyancsak
kartondobozban kerül for-
galomba rövidesen a kiváló
minőségű lengyel Alfix ne-
vű mosópor.

Karácsonyra

kedves ajándék a hangszer

ISKOLA HEGEDÜK 1/4, 1/2, 3/4-es	320.— Ft
GITÁROK	1000—4100.— Ft
TANGÓHARMONIKÁK	1100—4600.— Ft
SZAXOFON — DZSESSZ PISZTON — PIANINO	
1000 Ft-on felüli vásárlás OTP-re is.	

Keresse fel Kárász utcai
HANGSZERBOLTUNKAT!

CS. M. V. IPARCIKK KISKER. VÁLLALAT

X. V. 122 170